

Примљено:			
Срг. јед.	Бр. предмета	Датум пријема	Вредност пријема
03	15/86	29.07.2020.	

Као учесник на конкурс за избор једног наставника у звање доцента за ужу уметничку област Савремено одевање, са пуним радним временом, на период од пет година, који је расписао УНИВЕРЗИТЕТ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ, ФАКУЛТЕТ ПРИМЕЊЕНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ, у листу "Послови" на сајту Факултета, дана 18.03.2020. године, достављам

П Р И М Е Д Б У

На извештај Комисије за избор наставника у звање доцента за ужу уметничку област Савремено одевање, бр. 03-15/82 од 24.07.2020. који је дат на увид јавности на сајту Факултета примењених уметности у Београду.

Први приговор се односи на неадекватно и непрофесионално објављивање извештаја Комисије на сајту Факултета. Материјал који је постављен је неадекватно објављен са датумом 24.07.2020. и може се видети само свака друга страница, па није могуће у потпуности имати увид у све информације. Доводи се у питање и рок за писање приговора, као и могућност писања објективног приговора.

Кандидати који немају искуства у наставном раду на високошколским установама су обавезни да одрже приступно предавање са темом "Разлике у приступу и раду на ауторској колекцији и колекцијама за веће комерцијално тржиште". Како програм предмета, садржаји и методе, једном речју курикулум предмета, није јавно доступан, тако је веома тешко, готово немогуће проникнути у критеријуме Комисије. С тим у вези овакав приступ даје Комисији слободу да тумачи стандарде и критеријуме за оцењивање према сопственом нахођењу.

Следећи приговор се односи извештај Комисије о изабраном кандидату, који је пристрасан и доводи до сумње да је кандидат изабран не по професионалним достигнућима, већ по другачијим критеријумима. Наводи се висок академски ниво који је кандидаткиња показала као и биографски подаци и референце које је кандидаткиња навела у обрасцу 2. Изабрани кандидат као референце наводи тривијалне податке попут линкова веб едиторијала у онлајн магацинима. Оно што се не истиче посебно и не наводи је коауторски рад са председницом комисије, која датира још од 2013.године али се може видети у поменутом, тачка 5, референца 49, 52... и вероватно и многе друге.

Такође се поставља питање да ли су и остали чланови Комисије били информисани о овим чињеницама, односно о сарадњи изабраног кандидата и председника комисије. Ако јесу, поставља се питање да ли су недобронамерно игнорисали чињенице. Тиме се крше чланови Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду, АКАДЕМСКА ЧЕСТИТОСТ, Члан 11. и посебно НАЧЕЛО НЕПРИСТРАСНОСТИ, Члан 15. Који доводе до сумње да је по среди сукоб интереса.

Морам да истакнем да као члан референтног уметничког удружења УЛУПУДС, а посебно као члан одбора секције ТИСО, никада интервјуи у новинским чланцима или телевизијским емисијама нису имали карактер референце нечијег рада.

Навођење вредности и квалитета изабраног кандидата Т. Милутиновић кроз присуство у медијима, не само да не доприноси позитивном квалификовању кандидата, већ доводи у сумњу и урушава академски ниво институције коју комисија представља, јер смо сведоци да се данашње новинарство своди на копи-пејст новинарство. Факултет примењених уметности је институција која треба да поставља стандарде а не да доноси суд о некоме на основу присуства у медијима, веб порталима и плаћеним едиторијалима. Из овога проистиче да Комисија није имала довољно квалитетних референци када је изборни кандидат у питању, чим је посегнула за тако нечим.

Немам намеру да понављам своје референце које су изнете у обрасцу 2, конкурсне документације, и то чак не све јер због природе посла некад чак и не стигнем да евидентирам све. А посебно ми не би пало на памет да достављам линкове о веб едиторијалима и плаћеним чланцима јер сви који смо у послу знамо како се долази то таквих објава.

Комисија није са једнаком пажњом приступила увиду у референце свих кандидата. Док са једне стране Комисија наводи веб издања у којима се помиње изабрани кандидат, прелази површно преко веома битних ставки у мојој дугогодишњој каријери. То се може закључити на основу извештаја Комисије.

Члан сам УЛУПУДС-а, али од 1997. године немам статус слободног уметника јер оснивам своју фирму, Модни атеље DNK, која има модну линију са заштићеним робним знаком тј. жигом (то је могуће само за привредне субјекте, што можете проверити у Заводу за интелектуалну својину Републике Србије) и исте године представљам линију DNK на другом по реду BFW. Тако да у оквиру студија DNK не обављам делатност као слободан уметник већ самосталну предузетничку делатност као власник и оснивач фирме, а уз то дизајнер и уметник. То даје тежину свему што радим, јер без обзира на све тешкоће које су присутне на овом пољу нашег културног и уметничког живота (што је Комисија добро приметила) не правим компромисе када је интегритет, ауторство и квалитет у питању. Као доказ томе су дошла и признања и уважавање врхунских уметника и колега у УЛУПУДС-у који имају вишедеценијско искуство и реноме на нашој уметничкој академској сцени, а и шире.

Све ово говори о веома високим стандардима које постављам у свом професионалном и уметничком раду. На основу свега горе наведеног изненађујуће је да се поред тако богате каријере и успешног бављења струком (28 година), комисија одлучује за кандидата који има свега 7 година искуства у бављењу модним дизајном.

Молим Комисију да у интересу избора најбољег кандидата на место доцента још једном размотри све примедбе и преиспита своју одлуку. Предлаже се поступање по Правилнику о избору у звање наставника и сарадника на Факултету примењених уметности број 03-28/8 од 29.12.2016. године, као и да се доставе ове примедбе председнику Комисије за писање извештаја, са захтевом да се Комисија о овим примедбама изјасни у року од 10 дана од дана пријема.

У Београду, 27.07.2020.

ПОДНОСИЛАЦ ПРИМЕДБИ
Драгана Николајевић
дипломирани костимограф